

THANH XUÂN

1.

Cuối xuân rồi. Cuối xuân chưa*
Mà nghe cội đất bay mờ vó câu
Hụt hơi từ bấy. Tìm nhau
Thanh xuân mộng. Vương cảnh lau.
Dặm về
Thanh xuân mộng. Cuối vườn kia
Nhặt vài hoa khế. Tím mê man lời
Tìm nhau. Từ bấy mòn hơi
Mù khơi
Tóc gọi
Nghìn trời
Gió bay

*thơ Trần Phục Khắc

2.

một mũi dao cắt nhọn
xé buốt những con đường
con mắt thanh xuân khựng
tóc lau
và đá mòn.

3.

âm thầm đông trở dạ
mầm non tập tiếng oa
đời chảy đau tiếng khóc
bước khai sinh. vỡ oà
lạ mùa xuân. cô độc

4.

Thức dậy tô son môi
Có con thuyền xa thăm
Bến đợi. Một nét cười
Liếc mắt
Đã trùng khơi

nguyễn thị khánh minh